چهره‌ها

به بهانه مرگ ژان فرانسوا رول

از چپ به راست

علی جامی

ژان فرانسوا رول فیلسوف، نویسنده و روزنامه‌نگار فرانسوی چندی پیش در سن ۸۲ سالگی درگذشت. او در طول زندگی‌اش با الهام از اسلافش ولتر و مونتنی با همان ابزارهای کلاسیک جدلی یعنی طنز و کنایه و غافلگیری درباره موضوعاتی متنوع از آشپزی فرانسوی گرفته تا ضدآمریکایی گری فرانسوی به بحث پرداخت.

رول در جوانی خودش را چپگرا می‌خواند، نطق‌های فرانسوا میتران جوان را می‌نوشت و یک بار نیز به عنوان نامزد حزب سوسیالیست در انتخابات پارلمانی فرانسه شرکت کرد. اما در دوره جنگ سرد هنگامی که رفقای چپگرایش به ترویج مارکس و مائو می‌پرداختند، او مسیر دیگری را برگزید و مدافع آزادی و دموکراسی غربی در مقابل توتالیتاریسم کمونیستی شد.

رول در دهه‌های ۱۹۵۰ و ۱۹۶۰ عقاید معمول در فرانسه را در مورد آمریکا پذیرفته بود. اما از اواخر دهه ۱۹۶۰ او در مورد اعتبار دیدگاهی که سیاست خارجی آمریکا را «امپریالیستی» می‌خواند، اما در همان حال همیشه امپریالیسم شوروی را انسان‌دوستانه می‌نامید دچار تردید شد. او سال ۱۹۷۰ پس از دیداری از آمریکا کتاب معروفش «بدون مارکس یا مسیح انقلاب جدید آمریکا» را نوشت که در آن پیش‌بینی کرده بود انقلاب بزرگ قرن بیستم «انقلابی لیبرال» شامل دموکراسی چندحزبی و اقتصاد بازار است و نه «انقلاب سوسیالیستی» بر مبنای نظریه جناح چپ. او می‌گفت این انقلاب در کالیفرنیا رخ خواهد داد، نه در کوبا.

رول معتقد بود که فقدان یک رهبری منسجم در اروپای بعد از جنگ دوم، باعث رشک و دلخوری غیرعقلانی فرانسوی‌ها نسبت به آمریکا شده است. سه دهه بعد در قرن بیست و یکم، هنگامی که بار دیگر هموطنان رول از جنگ آمریکا در عراق خشمگین بودند، او همچنان به طرفداری از آمریکا ادامه داد و اروپائیان را به عدم پذیرش مسئولیت اشتباه‌هایشان متهم کرد. ثابت‌ترین مضمون در اندیشه رول در ادامه سنت ریمون آرون، تامل درباره معنا و امکان آزادی سیاسی بود که با گذر زمان در مورد آن خوش‌بین‌تر می‌شد. او در سال ۱۹۸۴ در کتابش با نام «چگونه دموکراسی‌ها نابود می‌شوند؟» این نظر را مطرح کرد که ممکن است معلوم شود دموکراسی «اتفاقی تاریخی» بوده است.

اما در سال ۱۹۹۳ در کتاب «دموکراسی علیه خودش: آینده انگیزه دموکراتیک» در حالی که وجود نیروهای ضددموکراتیک را درون جوامع غربی تصدیق می‌کند، استدلال می‌کند که دموکراسی نه تنها ضروری بلکه گریزناپذیر شده است.

درک سیاست دولت بوش

کارل اشمیت: محافظه‌کاری و لیبرالیسم

آلن ولف*

ترجمه: علی ملائکه

یادداشت مترجم: این مقاله پیش از انتخابات ریاست جمهوری سال ۲۰۰۴ در آمریکا نوشته شده است؛ انتخاباتی که به پیروزی مجدد بوش و نومحافظه‌کاران همراه او انجامید و به این ترتیب ظاهراً تعبیر اشمیت در مورد شکست لیبرال‌ها در نبردهای سیاسی بار دیگر تحقق یافت (!) البته امیدهای نویسنده مقاله که قرار گرفتن در موضع اپوزیسیون را به قیمت حفظ آرمان‌های لیبرال می‌پذیرد، هم چندان بی‌راه نبوده است، زیرا دست کم دو نفر از بازیگران اصلی در پیکار سیاسی محافظه‌کاران آمریکا که اتفاقاً در این مقاله هم از آنها نام برده شده یعنی تام دی‌لی سناتور تگزاس و کارل روو مشاور انتخاباتی بوش در حال حاضر هرکدام به نوعی در محاق قرار گرفته‌اند و نومحافظه‌کاران پس از قضایای جنگ عراق تحت فشار سیاسی زیادی قرار دارند. اکنون باید تا انتخابات بعدی- از جمله انتخابات میان دوره‌ای کنگره آمریکا در پاییز امسال- منتظر ماند و دید آیا پیش‌بینی اشمیت درست درمی‌آید یا به قول نویسنده سنت لیبرالی تاریخی آمریکا به صحنه بازمی‌گردد. خوانندگان محترم توجه دارند که عناوینی مثل لیبرال، محافظه‌کار یا چپگرا در این نوشته به معنای فعلی آن در فرهنگ سیاسی آمریکا به کار رفته است که لزوماً با معنای دقیق این عناوین در سنت‌های سیاسی دیگر مثلاً سنت سیاسی اروپا و به‌خصوص ایران یکسان نیست.

بخش اول

برای درک جنبه متمایز سیاست امروز حزب جمهوریخواه، در ابتدا به دانستن آرای یک فیلسوف سیاسی بسیار محافظه‌کار و پیچیده آلمانی نیاز دارید. اما برخلاف تصور شما نام او لئو اشتراوس نیست که به طور گسترده‌ای از او به عنوان مرشد فکری دست‌اندرکاران دولت بوش نام برده می‌شود. در عوض فیلسوفی کمتر شناخته شده، اما از جنبه‌های فراوان مهمتر از اشتراوس، در این جایگاه قرار می‌گیرد: کارل اشمیت.

■ چپ و میراث اشمیت

هنگامی که من در دهه ۱۹۹۰ مسئول آموزش دانشکده دوره‌های عالی علوم سیاسی و اجتماعی در «مدرسه جدید پژوهش اجتماعی» بودم، تلاش‌های مصمم استادان چپگرا برای میزبانی کنفرانسی درباره افکار اشمیت، باعث شد که یک اهداکننده مالی به دانشکده، یک یهودی سالمند به دفترم بیاید و اعلام کند دیگر به موسسه‌ای که به بیان خشم‌آلود او با «آن فاشیست» همدلی دارد، پولی اهدا نخواهد کرد. در آن هنگام وسوسه شدم که به او بگویم، جدا از کمک کردن یا نکردن او، اندیشه‌های اشمیت از قبل در حلقه‌های چپگرا رواج یافته است. «تلوس» (Telos)، نشریه پایه‌گذاری شده در سال ۱۹۶۸ که هدفش آشنا کردن مخاطبان آمریکایی با «نظریه انتقادی» اروپایی بود، در دهه ۱۹۸۰ تلاشی را برای احیای میراث اشمیت آغاز کرد که متاثر از حملات جدی او به لیبرالیسم و مخالفت او با ایده‌آلیسم ویلسونی بود. در یک بررسی جامع از نوشته‌های ابتدایی اشمیت توسط «گپال بالاکریشتان» در کتابی با نام «دشمن» که به وسیله انتشاراتی چپگرای نو «ورسو» (Verso) در سال ۲۰۰۰ به چاپ رسید، به طرزی غیرعادی این نتیجه‌گیری اشمیت را که لیبرال‌دموکراسی دچار بحران شده است اطمینان‌بخش می‌یابد، چرا که به نظر نویسنده به چپ این امید را می‌دهد که بن‌بست کنونی اش تا به آخر ادامه نخواهد یافت. اندیشمندان برجسته اروپایی مثل «اسلاوی ژیژک»، «شانتال موفه» و «ژاک دریدا» نیز دلمشغول نظرات اشمیت بوده‌اند. مسئله تنها تحسین دیدگاه‌های سیاسی اشمیت نیست، بلکه آنها در اشمیت فردی را بازمی‌شناسند، که درست مانند خودشان با انسانگرایی مخالف است و به جای آن بر نقش قدرت در جامعه مدرن تاکید دارد؛ دیدگاهی که آنها در مورد آن بیشتر با پساساختارگرایانی مانند میشل فوکو اشتراک نظر دارند تا متفکران لیبرالی مثل جان راولز. تحسین‌کنندگان اشمیت در جناح چپ حق داشته‌اند که معتقد باشند پس از سقوط کمونیسم، مارکسیسم نیاز به بازاندیشی قابل ملاحظه‌ای دارد. با این وجود آنها با معطوف شدن به اشمیت به جای گرایش به لیبرالیسم، همچنان به رگه‌ای از اقتدارگرایی در مارکسیسم متکی ماندند که در آرای متفکران قرن بیستمی مثل لنین و گرامشی نمود پیدا می‌کند و تنها اشمیت نبود که آنها به او گرایش یافتند. به خصوص نشریه «تلوس» به متفکران و نهضت‌های نوفاشیست در ایتالیا شیفتگی نشان داد، گویی که مدعی باشد هر چیزی بهتر از متفکر معاصر مارکس، یعنی جان استوارت میل و میراث او است.

■ راست و میراث اشمیت

تاثیر اشمیت بر راست معاصر مسیر متفاوتی را طی کرده است. در اروپا متفکران راست جدید مثل «جیان فرانکو میگلیو» در ایتالیا، «آلن دو بنوا» در فرانسه و مولفان آلمانی مشارکت‌کننده در مجله «آزادی جوان» بر آرای اشمیت تکیه کرده‌اند. اشمیتی‌های دست راستی در ایالات متحده چندان زیاد نیستند، اما جزء گروهی از روشنفکران قرار می‌گیرند، که اغلب آنها را «کهنه محافظه‌کاران» می‌نامند و انرژی زیادی را صرف حمله به اندیشه نومحافظه‌کاری از جانب جناح راست می‌کنند. یکی از آنها «پل ادوارد گاتفرید» استاد علوم انسانی در کالج الیزابت‌تاون در پنسیلوانیا به خصوص در این زمینه پرکار است. گاتفرید که خودش هم از نویسندگان گاهگاهی مجله «آزادی جوان» (Junge Freiheit) است، از موضع مجله در رد «این دیدگاه که همیشه باید به هر آلمانی میهن‌دوستی به وسیله قربانیان خودفرموده هولوکاست نهیب زده شود» دفاع می‌کند. جای تعجب نیست که او به کارل اشمیت علاقه داشته باشد. گاتفرید از آن نوع نویسندگانی است که عبارت فاشیسم را درون گیومه می‌گذارند، گویی که وجود آن در گذشته اروپا به نحوی محل تردید است. البته باید گفت که هیچ سمیناری در مورد اشمیت در هیچ جا در حزب جمهوریخواه برگزار نمی‌شود و حتی اگر هر فعال سیاسی محافظه‌کار مهمی با اشمیت آشنا باشد، که امری نامحتمل است، مطمئناً خودش را از همدلی او با توتالیتاریسم دور نگه می‌دارد. با این حال شیوه تفکر اشمیت درباره سیاست بر روح زمانه معاصر که محافظه‌کاری حزب جمهوریخواه در آن بالیده است حاکم است، اما اغلب به طریقی آنقدر پنهانی که باعث ترس کسی نشده است. به خصوص به تجزیه و تحلیل‌های اشمیت در توضیح شیوه حمله محافظه‌کاران به لیبرال‌ها و شیوه دفاع هر چند اکراه‌آمیز لیبرال‌ها از خودشان در آمریکا کمک می‌کند.

اشمیت در کتاب «مفهوم امر سیاسی» می‌نویسد هر حوزه تلاش انسانی با دوگانگی تقلیل‌ناپذیری ساختار یافته است، اخلاقیات به خیر و شر توجه دارد، زیبایی‌شناسی به زیبا و زشت و اقتصاد به سود و زیان اما در سیاست تمایز اصلی میان دوست و دشمن است. همین امر است که سیاست را از سایر حوزه‌ها متفاوت می‌کند. فراخوانی عیسی به عشق ورزیدن به دشمن‌تان، کاملاً برای دین مناسب است، اما با قمار مرگ و زندگی که سیاست همیشه درگیر آن است سازگار نیست. فیلسوفان اخلاقی دلمشغول عدالت بوده‌اند، اما سیاست ربطی با عادلانه‌تر کردن جهان ندارد. برای تبادل اقتصادی تنها رقابت ضرورت دارد؛ اقتصاد با نیست شدن سر و کاری ندارد. سیاست هم همین‌طور است.

اشمیت می‌نویسد: «امر سیاسی شدیدترین و افراطی‌ترین نوع تعارض است.» جنگ خشن‌ترین شکلی است که سیاست به خود می‌گیرد، اما حتی در نبود جنگ، هنوز این خصومت که «مقتضای سیاست آن است که شما با مخالفتان به عنوان خصمی در برابر همه چیزهایی که به آن معتقدید رفتار کنید» امری شخصی نیست؛ شما مجبور نیستید که از دشمن‌تان متنفر باشید. اما مجبورید که در صورت ضرورت آماده نابود کردن او باشید.

***آلن ولف مدیر «مرکز بوئیسی برای مذهب و زندگی عمومی آمریکا» و استاد علوم سیاسی در کالج بوستون.**

The Chronicle Review, Vol 50,Issue 30, April 2, 2004

اشاره

اشتراوس و اشمیت

اشتراوس و اشمیت زمانی از لحاظ حرفه‌ای بسیار نزدیک بودند. اشمیت از تقاضای اشتراوس برای دریافت بورسیه بنیاد راکفلر برای فرصت مطالعاتی در پاریس در ۱۹۳۲ حمایت کرد و در همان سال اشتراوس مروری را بر مهمترین اثر اشمیت کتاب «مفهوم امر سیاسی» به چاپ رساند. اما بعدها مسیر آنها از یکدیگر جدا شد، اشتراوس که یهودی بود، آلمان را ترک کرد، نهایتاً در شیکاگو ساکن شد و در آنجا نسل‌هایی از دانشجویان را الهام بخشید که یکی از آنها «آلن بلوم»، و الهام‌بخش شخصیت «راولستاین» در رمان نویسنده آمریکایی سائول بلو شد. اشمیت که در آن هنگام کاتولیک معتقدی بود و شماری از کتاب‌های بسیار مورد توجه را نوشته بود، از جمله «الهیات سیاسی» (۱۹۲۲)، «بحران دموکراسی پارلمانی» (۱۹۲۳) و «رمانتیسیسم سیاسی» (چاپ اول، ۱۹۱۹)، در سال ۱۹۳۳ به حزب نازی پیوست. او بدین ترتیب دوران جنگ جهانی دوم را بدون خدشه چندانی به شهرتش از سر گذراند و شاهد تجدید علاقه به آثارش چه از جانب جناح راست و چه از جانب جناح چپ پیش از مرگش در سال ۱۹۸۵ در ۹۶ سالگی شد.

با توجه به یهودستیزی سرسختانه و وابستگی‌های آشکار او به نازی‌ها، جاذبه مداوم او برای دست چپی‌ها را مشکل بتوان درک کرد. با این حال «جان ـ ورنر مولر» پژوهشگر مقیم کالج ال سولز آکسفورد در اثر تازه منتشر شده‌اش با نام «یک ذهن خطرناک» اشاره می‌کند که این جذابیت غیرقابل انکار است. مولر استدلال می‌کند که روحیه اشمیتی بر کتاب «امپراتوری» (۲۰۰۰)، مانیفست فکری جنبش ضدجهانی‌سازی نوشته «مایکل هارت» و «آنتونیو نگری» حاکم است و نیز بر نوشته‌های فیلسوف ایتالیایی «جورجو آگامبن» تاثیر گذاشته است که اخیراً به علت تصمیمش در رد یک پست آموزشی در دانشگاه نیویورک در اعتراض به انگشت‌نگاری از خارجیان در مرز آمریکا (هر چند این قانون شامل ایتالیایی‌ها نمی‌شد) در صدر اخبار قرار گرفت.

اطلاعیه پیش فروش شرکت سایپا دیزل

گروه خودرو سازی سایپا

سایپا دیزل

شرکت سایپا دیزل در راستای اجرای سیاست های نوسازی ناوگان حمل و نقل مسافری با حمایت سازمان راهداری و حمل و نقل جاده ای کشور اقدام به پیش فروش میدی باس جدید با فن آوری روز می نماید.

شرایط فروش :

نام محصول	منبع تامین تسهیلات	قیمت با احتساب ۳٪ عوارض و مالیات	پیش پرداخت	مبلغ پرداختی زمان عقد قرارداد	تسهیلات		
					میزان وام	با بهره	بازپرداخت
F33(فول)	لیزینگ پارسیان	۵۱۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۷۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۸۰,۰۰۰,۰۰۰	٪۱۶	۵ ساله
S30 (ساده)	لیزینگ پارسیان	۴۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۵۰,۰۰۰,۰۰۰	۶۰,۰۰۰,۰۰۰	۳۵۰,۰۰۰,۰۰۰	٪۱۶	۵ ساله

مدارک مورد نیاز عمومی

۱- چک بانکی به مبلغ پیش پرداخت در وجه شرکت سایپا دیزل
۲- اصل شناسنامه به همراه کپی
۳- اصل گواهینامه به همراه کپی
۴- ارائه کد ملی و کدپستی ده رقمی

مدارک اختصاصی افراد حقوقی

۱- فتوکپی آگهی تاسیس
۲- فتوکپی آخرین روزنامه رسمی

موتور کامینز(CUMMINS) ، ۶ سیلندر با قدرت ۲۱۰ اسب بخار
گیربکس سنکرونیزه ۶+۱
استاندارد آلایندگی EURO II
ظرفیت سرنشین ۳۱+۱+۱
سیستم ترمز ضد قفل ABS
تاخوگراف ، رادیو پخش ، تلویزیون LCD
آینه های جلو برقی ، سیستم تهویه مطبوع

موتور:٤ سیلندر ۱۸۰ اسب بخار
استاندارد آلایندگی:EUROII
گیربکس:۶+۱ سنکرونیزه
ترمزها مجهز به سیستم ضد قفل WABCO.ABS
ظرفیت سرنشین ۲۹+۱
تاخو گراف

مزیت رقابتی :

- ✓ نسل جدید میدی باس با ساختاری زیبا و مستحکم
- ✓ برترین شبکه خدمات پس از فروش خودروهای سنگین و نیمه سنگین کشور در سالهای ۸۴-۸۳
- ✓ تسهیلات مناسب با ضمانت آسان
- ✓ اقتصادی تر از محصولات مشابه
- ✓ گستردگی خدمات پس از فروش در ۶۶ مرکز فعال در سراسر کشور

جهت کسب اطلاعات بیشتر و ثبت نام :

به سازمان فروش شرکت سایپا دیزل واقع در کیلومتر ۱۷ جاده مخصوص کرج ، سه راه اندیشه ، کیلومتر ۳ ، خیابان سالمندان قدس و یا یکی از نمایندگی های شرکت سایپا دیزل و خدمات پس از فروش رنا در سراسر کشور مراجعه فرمایید.

تلفنهای تماس : ۳۸۳۵۹۵۱-۰۲۶۲ و ۱۷-۶۶۰۲۶۵۱۵-۰۲۱

www.saipadiesel.com
Email :customer@saipadiesel.com